

عنوان مقاله:

بررسی توانایی نسخه نویسی ده بیماری شایع با روش OSCE در کارورزان دانشکده پزشکی ساری در تابستان ۱۳۸۳

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 16، شماره 51 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نیلوفر معتمد

زهرا کاشانی

محمدجعفر صفار

شهریار عالیان

محمد خادملو

رضا اسلامیان

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: این موضوع به خوبی مشخص شده است که عادت نسخه نویسی بدون استدلال و غیر منطقی پزشکان منجر به درمان ناکامل و غیر موثر و باعث تشدید، یا به طول انجامیدن بیماری و به وجود آمدن آسیب و فشار به بیمار می گردد. در حال حاضر در بسیاری از دانشکده های پزشکی، آموزش مدونی در مورد اصول صحیح نسخه نویسی به خصوص در مورد بیماری های شایع وجود ندارد در این راستا توانایی دانشجویان پزشکی در شرف فارغ التحصیلی دانشکده پزشکی ساری در سال ۱۳۸۳ تشخیص، درمان و نوشتن نسخه های مناسب و اصولی برای چن دحالت بالینی شایع مورد ارزیابی قرار گرفت. مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی، توانایی نسخه نویسی برای ۱۰ بیماری شایع و رعایت اصول نسخه نویسی در ۴۱ نفر از دانشجویان پزشکی در شرف فارغ التحصیلی از طریق برگزاری یک امتحان بالینی ساختاردار عینی (OSCE) مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: در هر ایستگاه به طور متوسط ۵۷/۱ اقدام انجام گرفت که ۶۸ درصد این اقدامات درست بودند. میانگین کل تعداد داروها در هر نسخه ۸/۱ بوده که در این میان ۷۰ درصد صحیح بوده است. برای داروهایی که به طور صحیح تجویز شده بودند به طور میانگین در هر نسخه ۵۹ درصد مقادیر داروها صحیح بود. در مورد طول درمان - اشاره به این که درمان برای چه مدت به بیمار توصیه شده - برحسب داروهای صحیح موجود در هر نسخه به طور متوسط به ۴۴ درصد طول درمان ها درست اشاره شده بود. میانگین نمره کل شرکت کنندگان در همه ایستگاه ها ۴/۵۶ از ۱۰۰ نمره بوده است. به طور میانگین دانشجویان برای هر نسخه ۴/۱ توصیه گیردارویی درست و ۲۹/۰ توصیه گیردارویی نادرست انجام دادند و در کل ۷/۸۲ درصد توصیه های گیردارویی درست بوده است. از نظر آماری ارتباط معنی داری بین توانایی نسخه نویسی دانشجویان با جنس، سن، وضعیت تاهل، نمره علوم پایه و نمره اینترنتی به دست نیامد ولی بین توانایی نسخه نویسی اینترنتی ها با معدل درسی ارتباط معنی داری وجود داشت. استنتاج: بیش از نیمی از دانشجویان از نظر توانایی نسخه نویسی در وضعیت متوسط قرار داشتند. به طور کلی می توان نتیجه گرفت که بیش از یک سوم نسخه هایی که توسط دانشجویانی که از این دانشکده فارغ التحصیل می شوند، نوشته شده است از لحاظ محتوا اشتباه و نادرست است و تنها حدود ۵ درصد از نسخه های نوشته شده توسط این دانشجویان کاملا صحیح و بدون اشتباه است. به نظر می رسد تنها آموزش داروشناسی به طریقه سنتی و عمدتا در کلاس های تئوری پاسخ گو نخواهد بود. برگزاری آموزش عملی تجویز داروها نظیر الگوی سازمان جهانی بهداشت در دانشکده های پزشکی پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

Prescription, skin, interns, common, illnesses, نسخه نویسی، روش OSCE، دانشجویان بالینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1792124>

